

**Rada Społeczna
Grupy Kapitałowej TAURON Polska Energia S.A.**

Katowice 04.02.2019 r.

**Minister Energii
Krzysztof Tchórzewski**

Szanowny Panie Ministrze,

Rada Społeczna Grupy Kapitałowej TAURON Polska Energia S.A. reprezentująca reprezentatywne, zgodnie z ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego, Związki Zawodowe działające w Grupie TAURON kieruje do Pana Ministra niniejsze wystąpienie z przekonaniem o konieczności doprecyzowania zmian legislacyjnych oraz urealnienia poziomu rekompensat a także z nadzieją, iż dobre funkcjonowanie polskich przedsiębiorstw energetycznych jest w interesie całego społeczeństwa.

Od połowy 2018 roku nastąpił gwałtowny wzrost cen energii elektrycznej na rynku hurtowym w Polsce. Wzrosty cen energii elektrycznej notowanej na Towarowej Giełdzie Energii przekroczyły 50% w skali roku. Są one konsekwencją Polityki Klimatycznej Unii Europejskiej ukierunkowanej na wypieranie z miksu energetycznego źródeł emitujących dwutlenek węgla (głównie źródeł węglowych), które stanowią podstawę bezpieczeństwa energetycznego Polski. Narzędziem tej polityki jest europejski rynek handlu uprawnieniami do emisji CO₂, na którym ceny w trakcie 2018 roku wzrosły o przeszło 300%. W efekcie tego ponoszone przez sektor elektroenergetyczny koszty zakupu uprawnień do emisji CO₂ związane z produkcją energii z węgla kamiennego i brunatnego, stały się głównym składnikiem kosztu wytworzenia energii elektrycznej. Naturalną konsekwencją tego stanu rzeczy był planowany wzrost cen energii elektrycznej w taryfach, cennikach i ofertach przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą energii do odbiorców.

Ostatecznie, odbiorcy energii elektrycznej zostaliby obciążeni dużym wzrostem kosztów zaopatrzenia w energię elektryczną. W żadnym stopniu nie wynikały one ze wzrostu kosztów funkcjonowania sektora elektroenergetycznego w Polsce, a jedynie z opłat ponoszonych na rzecz finansowania systemu, w sposób otwarty zmierzającego w dłuższym okresie do wyeliminowania źródeł wytwórczych opartych na węglu, a w konsekwencji ograniczenia konkurencyjności polskiej gospodarki, zwiększenia obciążeń gospodarstw domowych i kosztów świadczonych usług publicznych.

W świetle tej sytuacji, w pełni zgadzamy się i popieramy inicjatywę zmierzającą do wprowadzenia rozwiązań regulacyjnych zapewniających zachowanie cen i opłat ujętych na rachunku za energię poszczególnych grup odbiorców na poziomie obowiązującym w 2018 roku. Te działania są w naszej opinii zgodne z zarówno z interesem społecznym jak i wyzwaniem stojącymi przed polską gospodarką.

Instrumentami umożliwiającymi utrzymanie rachunków dla odbiorców na tym samym poziomie mają być:

- obniżenie stawki podatku akcyzowego od energii elektrycznej z poziomu 20 do 5 zł/MWh;

- obniżenie o 95% stawek opłaty przejściowej będącej elementem opłat za dystrybucję płaconych przez odbiorcę;
- Fundusz Wypłat Różnicy Cen stanowiący dodatkowe środki rekompensujące przedsiębiorstwom energetycznym zmniejszone przychody ze sprzedaży energii elektrycznej do odbiorców pomimo ponoszenia wysokich kosztów zakupu energii na rynku hurtowym.

Przyjęta przez Parlament RP *ustawa z 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw* („ustawa”) zobowiązała przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie dystrybucji i obrotu energią elektryczną do zmiany warunków handlowych w umowach z odbiorcami na rok 2019 poprzez zmianę cen i stawek opłat za energię elektryczną do stanu obowiązującego w dniu 30.06.2018r. Wprowadzone rozwiązania budzą jednak wiele wątpliwości interpretacyjnych ze strony wszystkich uczestników i obserwatorów rynku (przedsiębiorstwa energetyczne, odbiorcy, Prezes URE, inne agendy rządowe). Zastrzeżenia dotyczą przede wszystkim:

- zakresu odbiorców uprawnionych do skorzystania z ceny stosowanej w 2018 roku;
- zasad aktualizacji cen dla poszczególnych grup odbiorców w zależności od warunków na jakich do tej pory nabywali energię;
- zasad prowadzenia postępowania taryfowego przez Prezesa URE (dotyczy opłat dystrybucyjnych w pełnym zakresie oraz cen energii elektrycznej w grupie gospodarstw domowych, tzw. taryfa G);
- możliwości zakwalifikowania przez Komisję Europejską przyjętego mechanizmu jako niedozwolonej pomocy publicznej.

W konsekwencji na etapie wdrażania ustawy przedsiębiorstwa napotykać szereg problemów takich jak:

- zastrzeżenia Prezesa URE co do wykładni przepisów (na obecnym etapie brak możliwości wykorzystania spadku opłaty przejściowej dla wzrostu innych stawek opłat dystrybucyjnych, co powoduje de facto dla klientów spadek opłat);
- zdefiniowanie cenników opracowywanych i stosowanych przez spółki obrotu dla poszczególnych grup odbiorców i sposobu ich dostosowania zgodnie z ustawą;
- brak możliwości zastosowania ustawy wobec odbiorców do których były kierowane indywidualne oferty (klienci biznesowi o dużym zużyciu oraz wszyscy dokonujący zakupu energii w ramach przetargów – głównie samorząd terytorialny);
- ryzyko niedoszacowania budżetu przeznaczonego na mechanizm niwelowania utraconego przychodu przez przedsiębiorstwa energetyczne (w OSR na poziomie 4 mld zł, wobec szacowanych 12-16 mld zł. - *Rząd źle policzył koszty ustawy prądowej*, Dziennik Gazeta Prawna, 22.01.2019 r.) co będzie wywoływało roszczenia wobec Skarbu Państwa od wielu uczestników rynku;
- ryzyko uznania mechanizmów ustawowych za niedozwoloną pomoc publiczną co dla przedsiębiorstw energetycznych będzie wiązało się z koniecznością jej zwrotu wraz z odsetkami;
- obawy odbiorców (głównie z grupy odbiorców energochłonnych) związane z ryzykiem zakwalifikowania obniżonej na mocy przepisów ustawy ceny energii elektrycznej jako mechanizmu niedozwolonej pomocy publicznej na gruncie przepisów prawa europejskiego.

Utrzymywanie tego stanu rzeczy będzie wywoływało w naszej opinii wiele negatywnych odczuć co do wprowadzonej regulacji ze strony odbiorców i prawdopodobnie systematycznie pogarszało kondycję ekonomiczną przede wszystkim krajowych grup energetycznych, zatrudniających dziesiątki tysięcy pracowników.

Zadeklarowany brak wzrostu kosztów zaopatrzenia w energię w aktualnym stanie rzeczy musiałby się odbyć kosztem zaniechań inwestycyjnych i radykalnych działań restrukturyzacyjnych dotyczących pracowników sektora elektroenergetycznego, w tym, będącego jego częścią, sektora wydobywczego.

Zdecydowanie sprzeciwiamy się aby największe koszty omawianej operacji ponieśli pracownicy zatrudnieni w sektorze energetyki w tym również wydobywania, a perspektywa rozwoju branży została ograniczona na wiele lat. Nie do zaakceptowania jest również brak wzrostu wynagrodzeń pracowników.

W związku z powyższym występujemy do Pana Ministra o:

- urealnienie wysokości rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych w taki sposób, aby koszty utrzymania cen na poziomie roku 2018 były w całości pokryte;
- wystąpienie z inicjatywą zmian propozycji regulacyjnych kształtujących finalne koszty zaopatrzenia w energię elektryczną odbiorców w Polsce w roku 2019 odpowiadających na wskazane w niniejszym piśmie zastrzeżenia do ustawy.

Mamy nadzieję, że działania Pana Ministra pozwolą na uspokojenie i zapanowanie nad wzrastającymi niepokojami społecznymi, które mogą przybrać postać niekontrolowaną zagrażającą bezpieczeństwu energetycznemu kraju, w sytuacji kiedy pracownicy wezmą sprawę w swoje ręce poza dialogiem społecznym.

Za Radę Społeczną Przewodniczący:

TAURON POLSKA ENERGIA S.A.
RADA SPOŁECZNA
PRZEWODNICZĄCY
Waldemar Sopata

Do wiadomości:

Premier

Zarząd TPE S.A.

Zarządy Spółek Grupy TAURON

Prezes URE

Centrale Związkowe